

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

49. An peregrini incidentes in aliquem casum reservatum illius Dioecesis possint absolvi à Confessario non habente potestatem, nec jurisdictionem absolvendi à reservatis? Et an qui habet peccata ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

2. Sed contrarium ego sentio; & ita tenent Hen- riquez lib. 3. de penit. cap. 14. num. 8. & Villalobos in sum. tom. 1. tract. 9. dispic. 59. num. 4. vbi sic allert. Los peregrinos y caminantes se han de uuzgar como si fuesen subditos del Obispo del lugar donde se hal- lan, que en este sentido se ha de entender la costum- bre, y la extrauagante de Eugenio IV. si el caso esta referuado en ambos Obispados, ha le de absoluer el Obispo, o el que tuuiere su auoridad para absoluer de los casos referuados, y lo mismo es si el caso esta referuado solamente en el Obispado donde esta, mas si el caso esta referuado solamente en su proprio Obis- pado, en tal caso puede absoluer el Confessor del Obis- pado adonde esta, aunque no tenga auoridad para absoluer de casos referuados como tienen Cayetano, Pulpudano, y Suares. Ita Villalobos; & haec omnia a fortiori procedunt in Confessariis * Regularibus, modo penitentes id non faciant in fraudem proprij Ordinarij.

RESOL. XLIX.

An peregrini incidentes in aliquos casus referuatos il- lius Diocesis, possint absolui a Confessario non ha- bente potestatem, nec iurisdictionem absoluendi a re- seruatis?

Et an qui habet peccata referuata in vna Diocesi, non possit data opera ad aliam Diocesim pergere, vt ibi absoluaatur, &c?

Et an externus, qui in hoc loco peccata hic referuata commisit, nequit absolui nisi ab habente potesta- tem circa referuata? Ex part. 1. tract. 2. & Misc. 2. Ref. 48.

§. 1. Interrogatus de hoc casu non vt responderem quid ego sentirem sed an secundum aliquos opinio affirmatiua esset probabilis: Et affirmatiue respondi, nam Leander de Sacramentis tom. 1. tract. 5. disp. 12. q. 27. negatiuam sententiam, quam ipse tenet, vocat probabiliozem. Ergo affirmatiua erit probabilis; & pro illa citat Fagundes, Vegun, Grafium, & Petrum de Ledesma. Hanc sententiam etiam tan- quam probabilem admittit Andreas Mendo in Bull. Cruciat. disp. 23. c. 2. num. 22. vbi sic ait, Habentem peccata referuata in vna Diocesi, non posse data ope- ra ad aliam Diocesim, in qua non sunt referuata, pergere, & ibi absolui declaratum fuisse in Sacra Congregatione Cardinalium die 19. Nouembris 1616. affirmat Zambellus, verbo Casus, 26. Contra- rium videtur probabile, si tamen Confessarius ha- bet facultatem absoluendi a referuatis in sua Diocesi- si, nam id plures docent, quod autem data opera il- le pergat ad aliam Diocesim, non obstat, cum suo iure utatur. Et quidem tunc ille iudicatur esse eius Diocesis, in qua iudicio se submittit, & absoluitur secundum consuetudinem eius Diocesis. Fateor, hanc doctrinam a predictis Auctoribus tradi de Peregrinis, bona fide, & non data opera in aliena Diocesi consentibus peccata, quae in sua erant referuata, esto non sint in illa; sed non impro- babiliter fieri potest praedicta extensio. Quin, & Confessorem non habentem potestatem ad absol- uendum a referuatis in hac Diocesi, posse in illa absoluer a peccatis referuatis in alia, docet Ro- driquez in sum. cap. 55. conclus. 2. cum plu- ribus, quia penitens, qui hic confitetur; iudicatur incola huius loci, & iuxta forum huius absoluitur, in hoc autem loco, supponitur, non esse ea peccata referuata.

2. Ob hanc rationem penitens externus, qui in hoc loco peccata hic referuata commisit, quamuis non

sint referuata in loco, a quo discessit, nequit absolui, nisi ab habente potestatem circa referuata. Sic Caietanus in summa verbo Absolutio 2. Probabile tamen est oppositum. Ita Mendo.

3. Sed vt meam promam sententiam, ego negati- uae adhaereo. Dico igitur peregrinos, & aduenas ex recepta consuetudine existimandos esse in ordine ad confessionem, sicut eos qui sunt incola eiusdem loci: neque enim Confessarij huius Ciuitatis de- bent, aut possunt interrogare singulos penitentes de patria, vel an sint Peregrini, & multo minus de casibus referuatis in sua parria, quos certe nec Confessarius huius Ciuitatis, nec ipse penitens Peregrinus scire possunt. Debit ergo consuetudo, vt utilis esset ad praxim, ita introduci, vt solum sit attendendum ad locum, in quo fit confessio. Vnde si penitens confiteatur aliquod peccatum, quod in lo- co, a quo discessit, non erat referuatum; in loco tamen Confessionis sit referuatum; Confessarius, qui in hoc loco non habet facultatem ad referua- ta non potest eum absoluer. Et ita sentit ex Sua- rez Cardinalis Lugo de Penit. disputat. 20. sect. 1. num. 72.

RESOL. L.

Hic Panormi foetoria referuatur a Domino Archie- piscopo; quidam iter agens per aliam Diocesim suis absoluit a tali casu a quodam Sacerdote ordi- nario: postea Panormum rediens, cum incidenter in- altera confessione id explicaret, noluit Confessarius illum absoluer, asserendo illam confessionem fuisse inuvalidam, & ipsum non habere potestatem absol- uendi a casibus referuatis; quaesitum a me fuit, an haec opinio esset vera?

Et an hoc intelligatur, quando quis non suscipit pere- grinationem in fraudem legis, ea de causa sola, vt possit alius confiteri?

Et quid est dicendum, si supradictus casus, vel alius fuisse in vtraque Diocesi referuatus? Ex part. 2. tr. 17. & Misc. 3. Ref. 56.

§. 1. Responsum illam mordicus docere ex Socie- tate Iesv; Paul. Comitoli. in suis responsio- nibus moral. lib. 1. q. 28. num. 2. Negrini in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 8. art. 5. dub. 10. fol. mibi 296. Sotum in 4. sent. dist. 18. quest. 2. art. 4. & ex nostris P. Me- galam in 1. p. lib. 1. cap. 10. num. 14. Graff. p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 46. & plerisque alios, qui omnes asse- runt iter facientes, licet possint in omni loco confi- teri peccata sua cuiuscumque Sacerdoti approbato, & hoc ex praesumpta concessione proprij pastoris; ta- men hoc illis minime licere, si habent casus referua- tos. Probat hanc sententiam Comitulus, & Negrinus praecipue ex auctoritate Bonifacij VIII. si Episcopus de penit. & remis. lib. 6. vbi ait. Si Episcopus suo subdito concesserit, vt sibi possit idoneum eligere Confessorem: ille, quem is eligerit in casibus, qui eidem Episcopo specialiter referuantur, nullam ha- bet penitus potestatem. Deinde si opinio contraria esset vera, multi peregrinarentur hac sola intentione, vt absoluerentur a casibus referuatis. Sed hoc est ma- ximum inconueniens. Ergo.

2. At verius, & magis probabiliter dicendum mihi videtur, subditum vnius Episcopi iter agentem per aliam Diocesim, non solum confiteri posse Confes- soribus illius Episcopatus; sed etiam a casibus referu- atis absolui, licet Confessarius non habeat in illo Episcopatu facultatem circa peccata referuata; dum- modo peccatum non sit referuatum in vtroque Epi- scopatu, vt non erat in casu nostro; quia tunc clarum

